

Geste

Iemand kwam bij me langs om iets te bespreken, ik studeerde nog, woonde aan het Achterom in Delft. Ik liet hem binnen en zei: "Laten we aan tafel gaan zitten." Hij barstte in lachen uit, ik begreep niet waarom, hij wees naar de tafel en zei: "Dat is zo'n rekvisiet uit een toneelstuk waarvan iedereen weet dat daarmee een tafel bedoeld wordt." Het was inderdaad een nogal klein uitgevallen tafeltje, een krappe 50 x 60 cm, ik kon er goed aan werken, eten, vrienden ontvangen.

Ik houd het voor het begin van mijn idee over een meubel als geste, dat onmiddellijk een eigen wereld schept. Het is in ieder geval het eerste antwoord op de vraag die me van verschillende kanten wordt gesteld: "Waarom teken je stoelen?" Een vraag die niet gemakkelijk te beantwoorden is, alsof er een vooropgezet plan was. Dat is niet zo. De stoelen liggen wel in het verlengde van het 'lijstwerk' van vijftienvintig jaar geleden, tekeningen van lege lijsten, omlijstingen zonder voorstelling. De eerste stoelen stammen ook uit die tijd.

Onder de meubels neemt de stoel een bijzondere plaats in. Van stoelen weet men soms wie de ontwerper is, wat veel minder geldt voor tafels of bedden. Waarom zou dat zo zijn? Iets dergelijks is aan de hand met gebouwen. Van de gebouwen die ik hier op Katendrecht recht voor me zie, ken ik de naam van de architect, van het enorme schip een paar honderd meter verderop niet. Hierover zegt men, om ervan af te zijn, dat het cultureel bepaald is. Ja, dank je de koekoek. Blijft natuurlijk de vraag waarom de cultuur dat zo nodig wil.

Een stoel betekent 'zitten'. Gerrit Rietveld zei: "Zitten is een werkwoord." Hij bedoelde dat zitten iets actiefs is, in tegenstelling tot 'liggen' dat hij waarschijnlijk dan niet voor een werkwoord hield. Zelf denk ik dat een stoel iets passief/actiefs betekent. Een deel van het lichaam is passief, in rust, een ander deel is uiterst actief, in opperste

